

Пролог

КРОКОДИЛ «РОК»

Я віддаю перевагу мандрям із королівською родиною. Підійде будь-яка.

Адже королівські сім'ї завжди подорожують у розкошах.

Королівська родина Темнозем'я нічим не відрізняється — вони одні з найзаможніших на Сімох островах та ні в чому собі не відмовляють. Але супутники з них нікудишні. Якщо тільки я їх не трахаю. Тоді вони нічошенькі.

Амара Ремальді, Її Королівська Високість Герцогиня Гордальська, наймолодша принцеса родини Ремальді, знаходить мене в їдальні біля лівого борту.

— Ось ти де! — каже вона, наближаючись до мене.

Я розколюю арахісову шкаралупу, кидаю вміст до рота, а потім жбурляю шкаралупу в попільничку, що стоїть поруч.

Очевидно, вона рада, що знайшла мене. Я чую це по тому, як підвищується її голос.

Гадаю, це може бути пов'язано з тим, що минулої ночі я був занурений у неї майже по самісінькі яйця.

Коли вона кінчала для мене, то тремтіла, мов листочок.

Амара, може, й принцеса, але їй подобається, коли над нею домінують, а мені подобається змушувати королівських осіб благати.

Це допомагає мені виглядати молодшим.

Я розколюю ще одну шкаралупу, а потім розламую арахіс своїми гострими різцями. Амара здригається.

— Що таке? — запитую я.

— Жизель та Голт запитують, чи не приєднаєшся ти до нас за вечерею. — Вона зупиняється за кілька кроків від мене та закладає руки за спину. На ній чорний оксамитовий кітель родини Ремальді, на грудях золотом вишитий лев, що стоїть на задніх лапах. Вона більше схожа на солдата, ніж на принцесу, віддаючи перевагу насильству над політикою, але вона ніколи в житті не була на полі бою.

На поясі висить довгий меч. Руків'я оздоблене необробленими рубінами, що значно ускладнює його використання за призначенням.

Це зброя напоказ, криклива демонстрація багатства.

Вона ніби говорить: *«Я настільки багата, що можу змусити мечі, які навіть не використовую, блищати та сяяти»*.

— Твоя сестра просто хоче, щоб я нагнув її, схопив за волосся та змусив відчути себе маленькою брудною шльондрою. — Я полишаю арахіс та запалюю сигарету, тоді простягаю руки на спинку вишуканої канапи, пригвинченої до підлоги корабля. Їдальня

на лівому борту використовується лише в особливих випадках, але я щодня особливий.

— То ти це зробиш? — запитує мене Амара.

— Чи я схоплю твою сестру за волосся?

Вона клацає язиком. Ревнує до того, що я трахаю інших придворних.

— Ні. Чи прийдеш на вечерю?

Зітхаючи, я відкидаю голову на спинку канапи.

— Я волів би цього не робити.

— Року! — Її голос муркоче на «Р».

— Що?

Вона підходить та залазить мені на коліна, обхоплюючи мене ногами. Я відчуваю тепло між її ніг. Шкіра новеньких черевиків рипить, коли вона вмощується на моїх стегнах.

— Приходь на вечерю, будь ласка.

Гарненькі принцеси дуже просять.

Немає нічого *приємнішого*.

У Амари світле волосся, як і у всієї родини, але вона кучерява. Проте вона завжди випрямляє його та заколює назад, аби запобігти чуткам про своє походження.

Ніхто в родині Ремальді не має кучерявого волосся.

Але капітан гвардії її батька мав.

І, безумовно, ходили чутки про те, що капітан мав інтрижку з коронованою королевою. Я знову затягуюся сигаретою. Очі Амари опускаються до мого рота, споглядаючи, як мої губи стискають папір. За секунду я випускаю хмару диму, а потім швидко втягую її назад.

У неї виривається подих, і вона розгойдується на мені, тручись клітором об мій пах.

Але я не в настрої.

Не зараз, коли Неверленд уже близько, а мій голод ще ближчий.

— Приходь на вечерю, і я зроблю так, що це буде варте твого витраченого часу. — Вона засовує руку між нами, аби помацати мене.

Амара, мабуть, має найменше шансів правити, хоча раніше мене вже дивували. Зрештою, я гадав, що зараз моєю батьківщиною правитиме принц із роду Лорнів, а потім мій любий молодший братик випотрошив усю родину голими руками. Тож... *сюрприз*.

Але те, чого Амарі бракує в королівській владі, вона з лишком компенсує у розпусті. До всієї цієї дурні ми проводили більшість ночей у кварталі червоних ліхтарів Темнозем'я, трахаючись та обдовбуючись, доки в очах не темніло.

— Підозрюю, що ти зробиш так, що це буде варте мого часу, з вечерею чи без неї, — кажу я їй та знову затягуюся сигаретою. Її бліді щоки рожевіють. Я занадто старий для неї, хоча ми виглядаємо на один вік — плюс-мінус на двадцять шість років.

Напевно, я занадто старий для половини тих, кого трахаю. Безсмертя дається взнаки.

— Сестра хоче впевнитися, що твоя вірність нам лишається непорушною, — продовжує Амара, — і що ти не розм'якнеш, коли справа дійде до твого брата.

Я зітхаю.

— Я не розмовляв із Вейном і не бачив його роками. Немає жодних передумов для того, аби розм'якнуту.

Якби Амара вміла бачити крізь свою хіть, вона зрозуміла б, що я брешу. Так, я злий на брата. Він обрав Пітера Пена замість мене. Але чи зрадив би я його заради королівської родини? Ніколи. Навіть за сто років.

Тож я мушу бути обережним, і в цьому я звинувачую королеву фейрі.

Зрештою, коли вона кликала мене, обіцяючи розкрити таємниці Пітера Пена, то відправила листа до палацу, добре знаючи, що королівська родина перехопить його та втрутиться у справу. Вони шукали будь-який привід, аби забрати Тінь Смерті Темнозем'я у мого брата. Просто вони були занадто налякані, аби протистояти йому.

Ні, вони сподіваються, що його страхітливий старший брат зробить усю брудну роботу за них.

Але, гадаю, все це залежатиме від того, що це за таємниці, які королева фейрі збирається мені розкрити.

Якщо вони нічого не варті, я знайду, чим себе зайняти.

Якщо ж ці секрети мають цінність...

Гадаю, Вейну буде важко вирішити, на чиєму він боці — моєму чи Пітера Пена, і я думаю, якщо йому буде важко вирішити, я зроблю це за нього.

Я не ненавиджу Пена. Але він мені не подобається.

Ми добре повеселилися, відтявши Гакові руку в покарання за те, що він зробив.

Але веселощі — це не те ж саме, що покора та вірність.

І я ніколи не міг контролювати Пітера Пена — ні явно, ні приховано. І він точно ніколи не був би мені вірним.

А це означає, що я автоматично люблю його менше.

— Приходь на вечерю, — повторює Амара, цього разу вже майже благаючи.

Мені не уникнути цього, адже я застряг на довбаному кораблі.

— Гарзд.

Її зуби виблискують у задоволеній посмішці.

Я стогну та витягую кишеньковий годинник, перевіряючи час.

— Мені доведеться піти раніше, — кажу я їй. — Без варіантів.

— Ти й твій годинник. — Вона нахиляється вперед, знову притискається до мене та наближає свої вологі губи до моїх.

Гарзд, можливо, у мене є настрої.

Вільною рукою хапаю її за дупу. Її язик ковзає уперед, шукаючи мій, і поцілунок поглиблюється.

Мій член вже твердий. Амара гойдає стегнами, наближаючи тепло свого центру до мене.

Бляха.

А потім вона зникає.

Мої обважнілі очі розплющуються, і я бачу її веселий погляд за кілька кроків від мене.

— Це все, що ти зараз отримаєш. — Вона проводить тильною стороною долоні по губах. — Приходь на вечерю. Тоді отримаєш решту.

— Ти маленька збочена хвойда, — кажу я їй та докурюю сигарету, борючись із бажанням поправити штани, бо мій член такий твердий, що одяг його аж душить.

— О восьмій, — каже вона та відвертається. — Не запізнийся. Сестра ненавидить запізнення.

У нас із нею є одна спільна риса — ми цінуємо кожну хвилину кожної години.

Темнозем'я може бути одним з найбагатших островів у острівному ланцюзі, але на ньому також люблять мати справу з іншою валютою — *плітками*.

А придворні плітки говорять про те, що Жизель та Голт — старша сестра й середній брат Ремальді — намагаються або трахнути одне одного, або убити.

Мені здається, що може бути і те, й інше.

Коли я заходжу до їдальні на правому борту, то бачу Жизель на чолі сімейного столу з келихом бренді у руці. На ній золота сукня, розшита кристалами, що мерехтять на світлі. З її вух звисають гігантські діаманти з Вічноліття, а на шії їх ще більше.

Жизель належить до того типу жінок, яких робить красивими їхнє багатство. Думаю, якби вона народилася в Умбраджі серед диму та попелу заводів, її ніс здався б трохи завеликим для її обличчя, а очі — надто близько посадженими одне до одного.

— Року! — мовить вона, посміхаючись до мене.

Оскільки я покидьок чемний, то вітаю її поцілунком в оголені кісточки пальців, і вона червоніє від такої уваги.